

॥ श्री ॥

आत्मानन्द प्रकाश

पुस्तक ६ कुं.

संवत् १८६४ना आवण्ठी संवत् १८६५मा अशाह सुधी अंक १२.

“ सेव्यः सदा श्री गुरु कल्पवृक्षः ”

स्वधरावृत्तम्.

धर्मानन्दं वितन्वन् जगति जनगणे भव्यतानन्दयुक्ते
 विद्यानन्दं विनोदैर्निजहृदि वितरन् वाचकानां विशेष्वात्।
 भावानन्दं गुरुणां पदकमलयुगे भासयन् भक्तिभाजाम्
 आत्मानन्दप्रकाशः प्रसरति भुवने वीरभानुप्रभावात् ॥

प्रगट् कर्त्ता.

श्री नैन आत्मानन्द सभा, लावनगर.

तंत्री.

भोतीचह ओधवल शाह.

वीर संवत् २४३५.

आत्म संवत् १३-१४

वार्षिक मूल्य रु. ३०/-

पोस्टेज आर. २०/-

लावनगर—“ धी हितेय्यु प्रिन्टींग प्रेस. ”

શાર્દૂલવિક્રીડિતમ્.

સચ્ચારિત્ર પવિત્ર ચિત્ર ચરિતં ચારુ પ્રબોધાન્વિતં
શાંતં શ્રી શમતારસેન સુખદં સર્વજ્ઞ સેવાધરમ્
વિદ્વન્મંડલ મંડનં સુયશસા સંવ્યાપ્ત ભૂમંડલં
તં સુરિં પ્રણમામ્યહં સુવિજયાનંદાભિધં સાદરમ્ ॥ ૧ ॥

“ ઉત્તમ આચાર્યશ્રી કરીને પવિત્ર અને સુંદર છે આરિત્ર
જેમનું, તેમજ સુંદર બોધવડે જે યુક્ત છે, વળી શમતાના રસે
કરીને શાંત મુખને આપનારા, સર્વજ્ઞની સેવાને ધારણ કરનારા,
વિદ્વાનોના મંડળમાં આલુષણરૂપ, અને ભુમંડળની અંદર જે-
મનાં યશ સારી રીતે વ્યાપેલા છે, તેવા શ્રી વિજ્ઞાનંદસૂરિ
(આત્મારામજી મહારાજ) ને હું આત્મંદૂર્વક નમસ્કાર કરું છું.”

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧	વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ-પ્રભુ સ્તુતિ. ૧, ૨૫, ૪૯, ૭૩, ૧૪૫, ૧૬૯, ૧૯૩, ૨૧૭, ૨૪૧ ૨૬૫	
૨	ગુરુ સ્તુતિ ... ૧, ૨૫, ૪૯, ૧૨૧, ૧૪૫, ૨૧૭.	
૩	આગમ સ્તુતિ. ૨	
૪	પ્રભુ પ્રાર્થના... .. ૨	
૫	માર્ગ નવું વર્ષ. ૩	
૬	આવક ક્ષેત્ર અને ધાર્મિક કેળવણી. ૬, ૮૪	
૭	યુવાન વર્ગને બોધ ૧૦	
૮	ધર્મની ખરી કુંચી ૧૪, ૪૩	
૯	અંધારામાં રહેલું એક જીર્ણ જીનાલય... .. ૨૪	
૧૦	સદ્ગુણલાલનો સંસ્કૃત સંસાર... .. ૨૬, ૫૦	
૧૧	સદ્બોધ રસરાજ ૩૨	
૧૨	કોન્ફરન્સના તાલો ૩૯	
૧૩	અંધાવલોકન ૪૫	
૧૪	ચર્યાપત્ર ૪૬	
૧૫	જૈન સોળ સંસ્કાર ૫૭, ૧૫૨, ૧૭૯	
૧૬	આપણો વર્તમાન ઇતિહાસ અને ઉદય વિચાર ૬૪, ૯૨, ૧૦૯	
૧૭	જૈન સ્ત્રીઓ માટે હરિકાષ્ઠનું ઇનામી ભાષણ ... ૭૨	
૧૮	ગૃહસ્થ ધર્મ ૭૪, ૯૯, ૧૨૨	
૧૯	સિદ્ધસારસ્વત કવીન્દ્ર ધનપાળ. ... ૮૮, ૧૨૪, ૨૨૦	
૨૦	ખેટકારક મૃત્યુ... .. ૯૬	
૨૧	મહા મુનિરાજ શ્રી વિજ્યાનંદસૂરિકી મીઠી પ્રસાદી. ૯૭	
૨૨	વ્યાપારવિષે ૫૬ ૯૮	
૨૩	શ્રી વીરવાણી સ્તુતિ ૧૨૧	
૨૪	અદ્ભુત ઉપનય ... ૧૩૦, ૧૫૮, ૧૭૦, ૨૦૧, ૨૨૪	
૨૫	હમારી ઉન્યાતિ ક્યોં નહીં હોતી ૧૩૨	

૨

૨૬	મીઘ્યાત્વી (હોળી) અને જૈન...	...	...	૧૪૨
૨૭	વર્તમાન સમાચાર ...	૧૪૩, ૧૬૭, ૧૮૨, ૨૩૮, ૨૬૪, ૨૮૮		
૨૮	ક્ષમા અને ક્રોધનો સંવાદ ...	૧૪૬, ૧૭૩, ૨૦૩, ૨૧૮		
૨૯	ગૃહસ્થાવાસમાં કેવળજ્ઞાની ...	૧૪૮, ૧૮૪, ૨૨૭		
૩૦	સદ્ભાવના ...	...	...	૧૬૧
૩૧	પૂજ્ય મુનિરાજે તથા વિવેકી શ્રાવકો પ્રતિ અ- ગત્યની સુચનાઓ ...	...	૧૬૬, ૧૮૨, ૨૧૫	
૩૨	સ્ત્રી કેળવણીની આવશ્યકતા...	૧૬૬, ૨૩૬, ૨૫૧, ૨૭૫		
૩૩	ઉન્નતિ નઃ હોનેકા કારણ	...	...	૨૦૬
૩૪	પરમાધાર્મિકોની વાતો ...	...	...	૨૩૧
૩૫	સાતમી કોન્ફરન્સની તૈયારીઓ. ...	...	...	૨૪૦
૩૬	ગણધર સ્તુતિ ...	...	...	૨૪૧
૩૭	આત્મસ્વરૂપ... ...	...	...	૨૪૨
૩૮	સત્ય. ...	...	...	૨૪૬
૩૯	સાચું સુખ શેમાં સમાયેલું છે ? ...	...	૨૪૮, ૨૭૯	
૪૦	પ્રબંધમાળા... ...	...	૨૫૪, ૨૮૨	
૪૧	દિક્ષામહોત્સવ ...	...	...	૨૫૮
૪૨	સાતમી કોન્ફરન્સનું વિજય ગીત. ...	...	...	૨૬૫
૪૩	સાતમી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ અને ચોથી મહિલા પરિષદ...	...	...	૨૬૬
૪૪	અમારી સલાતો ૧૪ મો વાર્ષિક મહોત્સવ ...	...	...	૨૮૮
૪૫	પાલણપુર શ્રી જૈન સંઘમાં થયેલી એકસાંપી ...	...	...	૨૮૯

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાસ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૬ હું. વિક્રમ સંવત્ ૧૯૬૪. શ્રાવણ. અંક ૧ લો.

વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ.

પ્રમુ સ્તુતિ.

આત્માનંદપ્રભાવેણ આત્માનંદવિધાયિનઃ ॥

આત્માનંદપ્રકાશં નો વિતરંતુ જિનેશ્વરાઃ ॥ ૧ ॥

આત્માનંદના પ્રભાવથી આત્માને આનંદ આપનારા શ્રી
જિનેશ્વર લગવતો અમોને આત્માનંદનો પ્રકાશ આપો. ૧

ગુરુ સ્તુતિ

વિજયાનંદ સૂરીણાં પરિવારઃ પ્રભાવકઃ ॥

આત્માનંદપ્રકાશસ્ય પ્રકુર્વંતુ પ્રભાવનામ્ ॥ ૨ ॥

શ્રી વિજયાનંદ સૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) નો પ્રભા
વિક પરિવાર આત્માનંદ પ્રકાશની પ્રભાવના કરે (તેનો પ્રભાવ
વધારો.) ૨

૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

આગમ સ્તુતિ

મંદાકાંતા.

જે તત્ત્વાર્થે^૧ સકલ^૨ મતમાં ઉચ્ચતાથી વિકાસે,
 સ્યાદ્વાદેથી પ્રગટ થઇને પૂર્ણ રીતે પ્રકાશે;
 ગાળે નિત્યે સકલ ભુવને કેશરી^૩ તુલ્ય ભારી,
 તે સિદ્ધાંતો જિનવર તણાં થાઓ ઉદ્યોતકારી.

પ્રભુ પ્રાર્થના.

“ તીર્થ તણી આશાતના નવ કરીએ ” એ રાહ.

શ્રી પ્રભુ નૂતન^૪ વર્ષમાં જયકારી,
 કરો વિજય વિલાસ;
 નિત્ય વધારો સર્વમાં જ્ઞાન^૫ ધારી,
 આત્માનન્દ પ્રકાશ, શ્રી પ્રભુ ૧
 મંગલ મૂર્તિ મંગલો^૬દયકારી,
 કરો મંગળ નાથ;
 મંગળકારક સંઘના સુખકારી,
 સદા મંગલ^૭ હાથ. શ્રી પ્રભુ ૨
 ભારત^૮જેન સમાજને જય આપો,
 થાઓ ધર્મ ઉદ્ધાર;
 કોમ સુધારણ કામમાં મતિ^૯પ્રેરો,
 થાઓ જય જયકાર. શ્રી પ્રભુ ૩
 આગમ^{૧૦} અંદ્ર પ્રકાશથી પ્રગટાવો,
 ભવિ^{૧૧} કુસુદ્ધ વિકાશ;

૧ તત્ત્વના અર્થમાં. ૨ સર્વ દર્શનોમાં. ૩ સિદ્ધસમાન. ૪ નવા વર્ષ
 માં. ૫ જ્ઞાનને ધારણ કરનારા. ૬ મંગળનો ઉદય કરનારા. ૭ જેના હાથમાં
 મંગલ છે એવા. ૮ જેન કોન્ફરન્સ. ૯ યુદ્ધિને પ્રેરો. ૧૦ રાસત્રી ચંદ્રના
 પ્રકાશથી ૧૧ ભવિજનરૂપી પોયણા.

મારું નવું વર્ષ.

૩

આપો અભ્યુદય સર્વને સુખકારી,
કરી બોધ પ્રકાશ. શ્રી પ્રભુ ૪

સંઘ ચતુર્વિધ વિશ્વમાં જય પામે,
થાઓ શાંતિ વિલાસ;
ગ્રાહક સઘના પ્રેમથી અતિ વાંચો,
આત્માનંદ પ્રકાશ. શ્રી પ્રભુ ૫

સૂરીશ વિજ્ઞાનંદનો પરિવાર,
કરો સુખદ વિહાર;
બોધ પ્રસારી ભારતે અતિગાળે,
કરો બહુ ઉપકાર. શ્રી પ્રભુ ૬

મારું નવું વર્ષ.

પ્રિય ગ્રાહક ગણ,

આ જૈનના મંગળમય દિવસે મારો છઠ્ઠા વર્ષમાં પ્રવેશ થાય છે. આપના હસ્ત કમળમાં હસતાં, રમતાં અને ઉછરતાં હું પાંચ વર્ષની આયુષ્ય પસાર કરી આ છઠ્ઠા વર્ષમાં પ્રવેશ કરું છું. આજે શિશુ વય માંથી સુદૃઢ થઈ હું મુગ્ધ વયમાં આવું છું. હું એક નાની વયનું બાળ છું, તથાપિ અબાલના જેવા આચરણ કરવાનું મારામાં સામર્થ્ય શેનું આવ્યું ? સેનો જો આપ વિચાર કરજો તો તમને જણાશે કે એક સ્વર્ગવાસી અને આખા ભારત વર્ષની જૈન પ્રજાના મહોપકારી મહા મુનિ સૂરિશ્વર શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પવિત્ર નામની મને મુદ્રા મળી છે. એ નામરૂપ સુશોભિત શૃંગાર ધારણ કરી હું સુશોભિત થયેલ છું. એ મહાનુભાવનો વિદ્વાન પરિવાર મને હુલાવે છે, રમાડે છે, અને પ્રેમદષ્ટિથી નીડાળે છે.

૧ ભરતખંડમાં.

૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પ્રિય વાચક જુદ,

આ ગત વર્ષમાં મેં અપૂર્વ આનન્દ અનુભવ્યો છે. મારા પરમ પૂજ્ય સ્વર્ગવાસી ગુરુના પ્રશિષ્ય મહા મુનિ હંસવિજયજી અને પંચાસ શ્રી સંપત્તિવિજયજી તથા બીજા મુનિઓએ વાસ કરી મારા આનન્દદાયક આત્માનન્દ ભુવનને સાર્થક કર્યું છે. સમગ્ર ભારત વર્ષના પવિત્ર સંઘના મને દર્શન થયાં છે. મારા ભાવિક લક્ષ્મી મેન્થરોએ વિધિના સમસ્ત સંઘની સેવામાં અગ્રેસર ભાગ લઈ મારી ધર્મ કીર્તિ પ્રસારી છે. ભારત વર્ષની મહા પરિષદના પ્રમુખ અને ભાવનગરના સત્કાર મંડલના પ્રમુખને માનપત્ર આપવાનું મોટું માન મને મળ્યું છે. તે શિવાય આર્દ્રત ધર્મના અનેક ઉત્સવો જોવાને હું ભાગ્યશાળી બન્યું છું.

ગત વર્ષમાં મારા પત્રકાર સ્વરૂપનો મેં યથાશક્તિ પ્રકાશ પાડ્યો છે. વિવિધ છંદો અને મનોહર વૃત્તો આપી મેં મારા મુખ પૃષ્ઠોને અલંકૃત કર્યાં છે. પ્રભુભક્તિ અને ગુરુભક્તિના ગીતોજગાયાં છે. ધર્મ, નીતિ તથા શ્રાવક સંસારની સુધારણા થાય તેવા વિવિધ વિષયો પ્રગટ કરી મેં મારા જાલસ્વરૂપને ખીલાવ્યું છે. ચિંતામણિ અને બ્રહ્મચર્ય પ્રસાવની કથાઓ પૂર્ણ કરી છે. શુદ્ધ દયા અને અહિંસા, હરિઆળી સંજ્ઞાય, નવપદ આરાધન કરવાનો શુદ્ધ હેતુ, શુદ્ધ ધર્મ પ્રતિ ખરી ટેક, મહાવીર પ્રભુની ધર્મદેશના, આત્મનિરીક્ષણ, મોક્ષ માર્ગ, દિવ્ય આદર્શ અને લેશ્યા એવા એવા ધાર્મિક વિષયો આપી અધ્યાત્મ અને ક્રિયાનો માર્ગ મેં દર્શાવ્યો છે. આપણું સામાજિક કર્તવ્ય, મનુષ્ય પરીક્ષા, જૈન કોન્કરન્સના તત્ત્વો અને આપણો ઉત્કર્ષ-એવા વિષયોથી સાંસારિક ઉન્નતિનું દિગ્દર્શન કરાવ્યું છે. મુનિ હરિકેશજી અને કવીશ્વર ધનપાલના ચમત્કારી ચરિત્રોથી પૂર્વ પુરુષોની ધાર્મિક અને સાંસારિક સ્થિતિ દર્શાવી છે. સંસ્કારથી નટ થતી જૈન પ્રજાને પુનઃ સંસ્કારનું બલ પ્રાપ્ત થાય તેવા હેતુથી જૈન સોળ સંસ્કારનો વિષય મેં હાથ ધર્યો છે. તે શિવાય જૈન કેળવણી અને ધાર્મિક જ્ઞાનના બીજા ઉપયોગી વિ-

માર્ગ વર્ષ.

૫

ધયો આપી અને છઠ્ઠી જૈન કોન્ફરન્સનો સવિસ્તર હેવાલ દર્શાવી મેં મારા સ્વરૂપની ઉપયોગીતા દર્શાવી આપી છે.

પ્રિય પાઠક ગણ, આ પ્રમાણે મારે વાર્ષિક ધાર્મિક હિસાબ તમે તપાસી જુઓ. તમે કેટલે દરજ્જે મારા સ્વરૂપનો લાભ લઈ મન ની નિર્મલતા, સમકિતના સ્વરૂપની જ્ઞાતતા, અહિંસા ધર્મની ઉપયોગિતા અને સાધર્મિ બંધુઓની વત્સલતા સંપાદન કરી શક્યા છો? તેનો વિચાર કરજો. શુદ્ધ દેવ ગુરૂની ભક્તિ, તપ તથા વ્રતોની આરાધના, અધ્યાત્મ યોધ, જિનાગમનું અનુસરણ, સત્સંસ્કારોપાસણ અને તત્વલાભ વગેરે જે શ્રાવક જન્મની સાર્થકતા કરનારા છે તેઓમાં થી તમે ગત વર્ષમાં શું કરી શક્યા છો? તેનો હિસાબ હવે તમારે કરવાનો છે. તેમાં કદી તમે જોઈએ તેટલો લાભ ન મેલવી શક્યા હો તો તેનો પશ્ચાત્તાપ કરી હવે પછીના સમયને વાસ્તે તેમ ન થવા દઢતાથી નિશ્ચય કરજો અને આ નવીન વર્ષમાં તમને અધિક લાભ મળે તેવી યોજના કરજો જેથી મને પૂર્ણ સંતોષ પ્રાપ્ત થશે.

છેવટે મારા ઉત્પાદકોને સાંસારિક ઉપાધીને લઈ મારા સ્વરૂપ ને પ્રગટ કરવાની અવ્યવસ્થા થઈ હોય તેને માટે તમારી ક્ષમા માગુ છું અને હવે પછી તેમ ન થવા પ્રવર્તન કરવાની હું ઇચ્છા રાખું છું.

આ મારા પ્રથમ સ્વરૂપમાં પરમ પવિત્ર પર્યુષણ પર્વનો આરંભ થાય છે. એ મહા પર્વને અંગે ચૈત્યપરિપાટી, ગુરૂ વંદન, શાસ્ત્રશ્રવણ, વ્રત, પ્રત્યાખ્યાન, દાન, શીલ, તપ, લાવના, સામાયિક પ્રતિક્રમણાદી, જામણાં અને પ્રભાવના વગેરે જેજે કર્તવ્ય છે તેને યથાર્થપણે આચરી મને નવીન વર્ષનું અભિનંદન આપજો; જેથી આ નવીન વર્ષમાં મારી પવિત્ર ફરજ બજાવને હું વધારે શક્તિમાન થાઉં અને મારા આશ્રય દાયક ગ્રાહક વર્ગના આત્માને મારાથી દિન પ્રતિદિન અધિક આનંદ પ્રાપ્ત થાય કે જેથી મારું આત્માનંદ પ્રકાશ એ નામ સાર્થક થાય. વર્તમાન શાસન દેવતા મારા એ મનોરથ પૂર્ણ કરે.

તથાસ્તુ

૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

શ્રાવક ક્ષેત્ર અને ધાર્મિક કેળવણી.

આપણા પ્રાચીન જૈન મહાત્માઓએ આપણી ઉન્નતિ સતત રહ્યા કરે તેને માટે સાત ક્ષેત્રોની યોજના કરેલી છે. એ સાત ક્ષેત્રોના પોષણથી અને રક્ષણથી આપણી આખી ધર્મ સંસ્થાનો, અતુર્વિધ સંઘનો, કોમનો અને જ્ઞાતિનો ઉદ્ધાર કરવાની એ યોજના રચેલી છે. સાત ક્ષેત્રોની રક્ષાથી જૈન ધર્મની વ્યવહાર અને નિશ્ચયની સ્વતઃ રક્ષા થઈ જાય છે. વર્તમાન કાલે સાત ક્ષેત્રોની રક્ષાને માટે આપણે ઘણાજ ખેદરકાર છીએ. સાતક્ષેત્રોની રક્ષા કેવી રીતે કરવી જોઈએ? એ વાત આપણા જાણવામાં નથી. આપણો મોટો ભાગ એટલુંજ સમજે છે કે તે ખાતે દૂધ અર્પણ કરી જમે કહું, એટલે સાત ક્ષેત્રોની રક્ષા થઈ ચુકી. વળી સાતક્ષેત્રોમાં કયા કયા ક્ષેત્રો ઉપયોગી છે? કયા ક્ષેત્રને વિશેષ પોષણ આપવાની જરૂર છે? અને તેને કેવી રીતે પુષ્ટિ આપવી જોઈએ? ઇત્યાદિ કાંઈ પણ પરામર્શ થતો નથી. આપણી કોમમાં હજારો અને લાખો રૂપીઆનો ધાર્મિક કાર્યોમાં વ્યય થાય છે. પણ તે વ્યવસ્થા રહિત હોવાથી આપણે કાર્ય સિદ્ધિમાં વિજયી થતા નથી.

પ્રથમ શ્રાવક ક્ષેત્રને માટે વિચાર કરવાનો છે. એ ક્ષેત્ર ઉપર સર્વ ક્ષેત્રોની ઉન્નતિ રહેલી છે. તેથી તેને સારી પુષ્ટિ આપવાની આવશ્યકતા છે. પણ તે વિષે આપણો અનાદર છે. શ્રાવકક્ષેત્રને સુધારવાને માટે સુખથી સુધારણા કરવાની જરૂર છે. જ્યારથી શ્રાવકના જીવનનો આરંભ થાય છે ત્યારથી તેના જીવનનો પાયો મજબૂત કરવાની જરૂર છે. પ્રથમ તેને ધાર્મિક શિક્ષણ આપવું જોઈએ, અને તે સાથે વ્યવહારિક કેળવણી મિશ્રિત કરવી જોઈએ. ભાષાજ્ઞાન, વેપારની જાણતને લગતું જ્ઞાન અથવા તો કળાકૌશલ્યને લગતા જ્ઞાનની સાથે સાથે ધર્મની કેળવણી કે જે માણસની નીતિ સુધારે છે, તે આપવી જોઈએ. કેટલાએક ધર્મશિક્ષણ ઉપર એવો

આવક ક્ષેત્ર અને ધાર્મિક કેળવણી.

૭

આશ્લેષ લાવે છે કે, એ શિક્ષણ માણસને વ્યવહારમાં અકુશલ તથા ધર્મવેલા બનાવી મુકે છે. આના જવાબમાં ખેલાં તો કોઈ એક વિદ્વાનનો આપણે અભિપ્રાય માગીશું તો તે કહેશે કે “પૂર્વના પુરૂષો વ્યવહાર કુશલ હતા, તે સાથે ધર્મનિષ્ઠ અને અને શ્રદ્ધાવાન પણ હતા. આધુનિક સમયમાં ઘણા ખરા મનુષ્યો એવો અભિપ્રાય દર્શાવે છે કે ધાર્મિક કેળવણીથી જોઈએ તેવી વ્યવહાર કુશલતા આવી શકતી નથી. ધર્મના વિવિધ સ્વરૂપોની કેળવણી કે શિક્ષણથીજ વ્યવહાર મૂર્ખ અને ધર્મવેલા મનુષ્યો થાય છે, થયા છે અને થશે. જ્ઞાન શક્તિ, ક્રિયા શક્તિ અને દ્રવ્ય શક્તિને એક સરળી રીતે ઉપકારી થઈ માનવ જીવનની ઉન્નતિનાં અંતિમ ફલની પ્રાપ્તિ પર્યંત જગત રાખનાર જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ કદિપણ એવાં વેલડાં કે કાચર મનુષ્યો બનાવતું નહતું. તે પૂર્વ કાલના અને આધુનિક સમયના ઇતિહાસનો મુકાબલો કરતાં સ્પષ્ટ રીતે જણાઈ આવે છે. એ પ્રાચીન જૈન પદ્ધતિના જે અંશે આપણી જૈન પ્રજાના શિક્ષણમાં જેટલે અંશે હતા, તેટલે અંશે તે તે સમયે આપણી જૈન પ્રજાનો અન્ય ધર્મી પ્રજા ઉપર પ્રતાપ પડતો હતો અને જેટલે અંશે એ અંશે આપણું જૈન બાળકોની કેળવણીમાંથી ઓછા થતા જાય છે તેટલે અંશે આપણી પ્રજા ધર્માભિમાન રહીત, પેટભરી, અંજાઈ જનારી, બ્રમિત અને બ્રષ્ઠ થતી જાય છે.

વળી કેટલાએક કહે છે કે, આપણે દૈવાનુયાયી એટલે ભાગ્યને માનનારા છીએ, તેથી આપણે પુરૂષાર્થ કરતા નથી. એ બાબતમાં કેટલું સત્ય છે તે આપણે જોઈએ. અગર જો કે આ બાબત મનુષ્ય સ્વભાવથી તદ્દન ઉલટી છે, કારણ કે હમેશા આપણે જે સ્થિતિની અંદર હોઈએ, તે સ્થિતિ કરતાં ઉચ્ચ સ્થિતિમાં હોવાનું આપણે ઇચ્છીએ છીએ; અને જ્યારે આપણે જિજ્ઞાસુ સ્થિતિમાં હોવાનું ઇચ્છીએ, ત્યારે તે સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા આપણે સામાન્ય રીતે યત્ન કરીશુંજ. પણ તકરારને ખાતર કબુલ રાખો કે, આપણે પુરૂષાર્થ કરતા નથી, છતાં એમ શામાટે અથવા કયા પ્રમાણેથી કહી શકીશું કે, આપણું આત્મિક ધર્મને લીધેજ છે.

૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

કદિ ધર્મ ઉપર આક્ષેપ કરનારા લોકો એમ ધારે છે કે, આ ભૂલ ધર્મનીજ છે; ત્યારે તેઓ પોતે તો પુરૂષાર્થ કરતાજ હશે, અને દેશનો અભ્યુદય કરવા ભગીરથ ચત્રનો તેઓ તો કરતા હશેજ. જ્યારે આપણે તેઓ તરફ જોઈએ છીએ, ત્યારે આપણને માલમ પડે છે કે, તેઓ દેશની કે કોમની ઊન્નતિ કરવાને બદલે પોતાનો સ્વાર્થ સાધવામાં તત્પર થઈ મચ્યા રહે છે. અને પોતાના દેશની કે પોતાની કોમની ઉન્નતિની વાત કોણ જાણે કયા ખૂણામાં ફેંકી દે છે. તે ઉપરથી આપણે કહી શકીશું કે, આ ભૂલ માત્ર ધર્મની નથી; અને જે આક્ષેપ તેઓ ધર્મ ઉપર મુકે છે, તે આક્ષેપમાં સત્યનો અંશ લેશ માત્ર પણ નથી. જો આ ભૂલ ધર્મની હોત તો જે વખતે આપણા આર્ય દેશમાં આર્હત ધર્મની પવિત્ર ભાવનાનો ઊત્કર્ષ હતો. અને આ ધર્મની ભાવનાને દરેક જોન ભાવતો હતો, ત્યારે આપણો બધો દેશ નિરૂધમી બની ગયો હોવો જોઈએ અને સર્વે ધર્મ ઘેલા બની ગયેલા હોવા જોઈએ. પણ શું આવું પરિણામ આવ્યું હતું? ખરેખર નહિજ. તે વખતે આપણી જોન પ્રબલ ઉલટી ઊન્નતિમાં હતી. આપણા જોન વર્ગનો વેપાર તથા તેની સમૃદ્ધિ કેવી હતી તે આપણા ચરિતાનુયોગના અંથો ઉપરથી આપણે જોઈ શકીએ છીએ. અને આ જોવાથી એ આક્ષેપ કેટલો બધો અસત્ય છે, તે આપણે વિચારવાનું છે. ખીજા કેટલાકો ધર્મની સાથે વાંધો લાવે છે કે, આપણો ધર્મ માણસને સત્વ વિનાનો અને શૌર્ય વગરનો બનાવી મુકે છે, પણ જેઓએ ઉપલક નજરે પણ શાસ્ત્રો જોયા હશે અને સાંભળ્યા હશે, તેઓને તુરત ખાત્રી થશે કે, આ આક્ષેપમાં સત્યનો લેશ પણ અંશ નથી. કારણ કે જો આ આક્ષેપ સત્ય હોય તો આપણામાં ચક્રવર્તીઓ અને પાંડવ ચરિત્રમાં વર્ણવેલા પ્રખ્યાત યોદ્ધાઓ ઊત્પન્ન થયા ન હોત. જે ધર્મે અર્જુન ભીલ અને બાહુબલિ જેવા યોદ્ધાઓ, સ્થૂલભદ્ર, વજ્રસ્વામી, અને જંબૂ સ્વામી જેવા યોગીશ્વરો, રામ જેવા એકવચની પુરૂષો, શ્રીચંદ, શ્રેયાંસ કુમાર અને સુદર્શન શેઠ જેવા વ્રતધારી પુરૂષો, અભય કુમાર મંત્રી જેવા રાજનીતિજ્ઞ પુરૂષો, ધલાથી પુત્ર, ચિલાતી પુત્ર,

શ્રાવક ક્ષેત્ર અને ધાર્મિક કેળવણી.

૯

ધનદેવ અને ધનમિત્ર જેવા પરોપકારી પુરૂષો, અને સુલસા, ચંદન-બાલા, સીતા, પ્રમુખના જેવી પવિત્ર સતીઓ; શ્રીયશોવિજયણ તથા હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા શાસ્ત્રકારો અને વાગ્બટ જેવા કવિઓને જન્મ આપેલા છે, તે ધર્મ કેવો મહાન્ હશે? તેવા આ પવિત્ર ધર્મ ઉપર કોઈ પણ જાતનો આક્ષેપ લાગ્યાં પહેલાં પુણ્ય વિચાર કરવાની જરૂર છે. કોઈપણ માણસ એવો નહિજ હોય કે જે આપણાં મહાન્ નરોના ચરિત્રો વાંચ્યા પછી આપણા ધર્મ ઉપર આક્ષેપ કરવાની હિંમત કરી શકે.

આથી દરેક શ્રાવક માણાપોની ફરજ છે કે, તેમણે પોતાના બાળકોને આપણા પ્રાચીન ધાર્મિક પુરૂષોનાં ચરિત્રોનું બાલ્ય વય થીજ શિક્ષણ આપવું જોઈએ, કે જેથી જ્યારે તેઓ પુણ્ય વયે પહોંચે, ત્યારે પોતાના આર્હત ધર્મ ઉપર તેઓનો દઢ પ્રેમ બંધાય અને બીજા ધર્મો કરતાં પોતાનો જૈન ધર્મ કેવો ઉચ્ચ છે તે તેઓ જાણી શકે. ધાર્મિક શિક્ષણના પ્રભાવથી મનુષ્ય કેટલું કરી શકે છે તેના હજારો દાખલા આપણા પ્રાચીન અને અર્વાચીન ઇતિહાસમાં પ્રખ્યાત છે. જો આપણા બાળકોને બચપણથી ચરિતાનુયોગના ઉત્તમ ગ્રંથો વાંચવાનો તથા સાંભળવાનો શોખ હોય, તો તેમાં આવતાં ધાર્મિક ધર્મ વીર પુરૂષોના ચરિત્રો સાંભળીને તેમનું અનુકરણ કરવાને તેમને વારંવાર સ્ફૂરણ થઈ આવે છે, અને તેથી કરીને તેઓ આખરે ધર્મવીર તથા સંઘ સુધારક બને છે. આ ઉપરથી આપણે જાણી શકીશું કે ધાર્મિક શિક્ષણથી અનેક પ્રકારના લાભ મળે છે. આપણી ધર્મ લાવના ગરુડોની સમાચારીથી અનેક પ્રકારે વેહેંચાએલી છે. તેથી આપણે તે વિષે પરસ્પર દ્રેષ બુદ્ધિ નહિ રાખતાં સંપ સખવાની જરૂર છે. આપણા ગરુડોની સમાચારી ક્રિયાવર્ગમાં જુદી લાગે છે. પણ તત્ત્વ માર્ગમાં તો એકજ છે. જો આપણને બરાબર ધર્મ શિક્ષણ મળશે, તો આપણામાં તત્ત્વ માર્ગનો પ્રકાશ થઈ શકશે અને પછી આપણે કોઈ પણ સમાચારીની નિંદા કે પક્ષપાત કરીશું નહિ. તેથી ધર્મનું

૧૦

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

શિક્ષણ આપણે બ્રાતૃ ભાવ વધારશે એ બ્રાતૃ ભાવ આપણે ધર્મથી રાખી શકીએ, તેથી કરીને ધર્મ શિક્ષણ એ આપણી કામની ઉન્નતિ ને માટે બહુજ આવશ્યક છે. એ શિક્ષણ આપવાની આર્ય માળાપોની સાથી પહેલી મુખ્ય ફરજ છે. જેઓ એ ફરજ બજાવવામાં પછાત રહે છે, તેઓ ધર્મ તથા કામને માટે અભિમાન નથી ધરાવતા એમ આપણે કહી શકીશું. છેવટે આપણે આપણાં જ શાસનના અધિષ્ઠાયકની પ્રાર્થના કરીશું કે દરેક જૈન માતપિતા પોતાની આ ફરજ સમજીને પોતાના બાલકોને ધર્મ શિક્ષણ આપવા યત્ન કરે અને આપણી જૈન કામ કે જે પૂર્વે ઉચ્ચ પદવીએ પહોંચી હુતી તે તે સ્વીકૃતિ પ્રાપ્ત કરવાને સમર્થ થાય. (અપૂર્ણ)

યુવાન વર્ગને બોધ.

વર્તમાન કાલનો પ્રવાહઃ જુદાજ પ્રકારમાં વહે છે. વિદેશી યંત્ર કળાના પ્રભાવથી નવી નવી ઉપભોગની વસ્તુઓ પ્રતિદિન નવા નવા સ્વરૂપે પ્રગટ થતી જાય છે. ખાનપાન, રમત ગમત અને બીજા સાંસારિક વિષયોના સાધનો શ્રેણી બંધ પ્રગટ થતાં જાય છે. આવા બારીક વખતમાં નવીન શિક્ષા પામેલા તરૂં ભાવકોએ બહુજ વિચારવા જેવું છે. પોતાને પ્રાપ્ત થયેલા તારૂંબયનો ઉપયોગ કેવી રીતે કરવો જોઈએ, પોતાનો વ્યવહાર માર્ગ કેવી રીતે સુધારવો જોઈએ અને પોતાને પ્રાપ્ત થયેલી દ્રવ્ય સંપત્તિનો ઉપયોગ કેવે પ્રકારે કરવો જોઈએ. આ મહાન્ પ્રશ્નો ઉપર સર્વ તરૂંબયે હૃદયમાં મનન કરવાનું છે. આજ કાલના તરૂંબય ખાનપાનના વિષય માં વિપરીતપણે પ્રવૃત્તિ કરતા જોવામાં આવે છે. આ, કાફી, ઉકાળા તથા બીડી પીવાના વૃદ્ધિગત થતા વ્યસનો ઉપર વિશેષ આસક્તિ થતી જાય છે. તે વ્યસનોથી શારિરિક અને આર્થિક બંને પ્રકારની હાનિ થાય છે; તેથી એવા વ્યસનોથી આપણા તરૂંબયે દૂર રહેવું જોઈએ. તેમાં ખાસ કરીને બીડી પીવાનું

યુવાન વર્ગને યોધ.

૧૧

વ્યસન શ્રાવક વર્ગને ધર્મ વિરૂદ્ધ છે. શ્રાવકના આચારને પાળનારા પુરૂષે ધૂમ્રપાન ન કરવું જોઈએ. એ દુર્વ્યવ્રત સેવવાથી આચારે ભ્રષ્ટ થવાય છે. કારણ કે, ધૂમ્ર પાનથી હૃદયના બલની મુઠ્ઠાની થવાથી બુદ્ધિતત્ત્વનો નાશ થાય છે. જે હૃદયમાંથી પરમેષ્ઠી મંત્ર તથા આર્હત પ્રભુના સ્તવનો નીકળવા જોઈએ, તે હૃદયને ધૂમ્ર પાનથી મલિન કરવું અને તેમાંથી ધૂમાડાના ઉદ્ગાર પ્રગટ કરવા, એ કેવું લજ્જાસ્પદ છે? તેમ વળી આવા વ્યસનને સેવવાથી દ્રવ્ય વ્યયની સાથે શરીરનો વ્યય પણ થાય છે, તેથી આપણા તરૂણ વર્ગે ખાનપાન સંબંધી વ્યસનોમાં ઘણો વિચાર કરવાનો છે.

આજકાલ નવીન વિદ્યાના સંસ્કારથી આપણા યુવાનો ઉદ્ભટ વેષને ધારણ કરવા લાગ્યા છે, તે પણ માર્ગાનુસારી શ્રાવક ધર્માનુસારી શ્રાવક ધર્મથી તદ્દન વિરૂદ્ધ છે. જો કે દેશ કાલને લઈને કેટલીએક વેષની નવીન પદ્ધતિ ધારણ કરવાની આવશ્યકતા લાગે છે, તથાપિ તે મર્યાદામાં હોવી જોઈએ.

મર્યાદાનું ઉલ્લંઘન કરી વેષ ધારણ કરવો એ આર્યનીતિ રીતિથી તદ્દન ઉલટું છે. તેવો ઉદ્ભટ વેષ ધારણ કરવાથી દ્રવ્યના વ્યયની સાથે પ્રતિષ્ઠાનો વ્યય પણ થાય છે.

સાંપ્રતકાલે કેટલાએક યુવાનો નવીન વિદ્યાના સંસ્કારથી ઉદ્ભટવેષ ધારણ કરનારા જોવામાં આવે છે. તે કોટ, પાટલુન, ટોપી અને જાકીટ વગેરે વિદેશી વેષને ધારણ કરે છે. મસ્તકપર કેશની વિચિત્ર શેલા રખાવે છે અને ણીજી ચવન રીતિને પૂર્ણતાથી અનુસરે છે. ઘણાં દ્રવ્યના વ્યયથી રચવામાં આવેલા અને આર્ય રીતિનું ઉલ્લંઘન કરનારા તરૂણોએ ઘણુંજ વિચાર કરવાનો છે. તેમણે દીર્ઘ વિચાર કરી જાણવું જોઈએ કે, જે વેષ આર્ય પદ્ધતિને ઉલ્લંઘન કરનારો અને અનાર્ય આચારને દર્શાવનારો છે, તેવો ઉદ્ભટ વેષ શામાટે તેમણે ધારણ કરવો જોઈએ? ખાનપાન અને વેષના મોજશોખમાં દ્રવ્યનો વ્યય વ્યય કરનારા તરૂણોએ પોતાના હૃદયમાં વિચારવું જોઈએ કે મોજશોખને

ઉદ્ધિષ્ટ કરવા ઉપરાંત તેમનું આ લોકમાં કાંઈ વિશેષ કર્તવ્ય છે કે નહિ? અને પોતાની આસપાસ પોતાના દુઃખી સાધર્મિ ભાઈઓને જોઈ શકે છે કે નહિ? એ ગરીબ પ્રાણીઓ તેમની શુભેચ્છા કે ઉદાર વૃત્તિ ઉપર દાવો કરી શકે છે કે નહિ? આ પ્રશ્નોનું મનન કરી આ વર્ગે વર્તમાનકાળે ચાલતી ઉચ્છૃંખલવૃત્તિ દૂર કરવી જોઈએ. સ્વાર્થવૃત્તિને વશ થયેલા લોકોએ જે પાપાચાર ગ્રહણ કરેલો છે, તેનો આ યુવાનોએ ત્યાગ કરવો જોઈએ. કોઈપણ યોગ્ય માર્ગે દ્રવ્યાદિક સાધનોનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. જે આપણા યુવાનો પોતાના ધર્મનાં આદ્ય આચારને માનઆપી પરોપકાર તથા પુણ્યરૂપ કાર્યોમાં પોતાના જ્ઞાનનો તથા દ્રવ્યનો ઉપયોગ કરેતો તેમના જીવિતનું અંતે જીવિતમાં કરેલા શ્રમનું સાફલ્ય થાશે. પણ આજકાલ કેટલાક તરણો અહંકારી અને પંડિતમાની થયેલા જોવામાં આવે છે. તે તેમની ઉદ્ધતાઈની વૃદ્ધિનું કારણ થાય છે. એ અનાચાર રૂપ અવિનયથી એમણે દૂર રહેવું જોઈએ. આર્હત ધર્મના અનુયાયીઓ નો પૂર્વાચાર વિનયથી અલંકૃત છે, અને તેથી આર્હત ધર્મ વિનયમૂલ કહેવાય છે. વિનયના પ્રભાવથી એ ધર્મની મહત્તા કહેવાય છે. એવા વિનયનો ત્યાગ કરી અહંવૃત્તિથી પંડિત માની થઈ બેસવું એ આર્હત ધર્મથી વિરુદ્ધ છે. પંડિત મન્યતાને ધારણ કરનારા યુવાનો પોતાને વિશેષ જ્ઞાન સંપાદન કરવાના દ્વારને બંધ કરે છે અને સદા અલ્પજ્ઞાની રહી જ્ઞાનાનંદના પ્રભાવથી વિમુખ રહે છે.

કેટલાએક તરણો વિદ્વત્તાનો અને ધનાઢયતાનો ફાંકોરાળી પોતાના સાધર્મિ બાંધુઓ તરફ અનાદર દર્શાવે છે તેઓએ પોતાના હૃદયમાં દીર્ઘ વિચાર કરવાનો છે. તેમણે જાણવું જોઈએ કે દરેક મનુષ્ય વિદ્વાન્ અને ધનાઢય થઈ શકતો નથી. વિદ્યા અને ધન એ પૂર્વ પુણ્યના પ્રભાવના ફલ છે. માટે પોતાના આત્માને અહંકારી કરી બીજા અવિદ્વાન્ અને નિર્ધન તરફ અભાવ બતાવવો એ સર્વ રીતે અનુચિત છે.

યુવાન વર્ગને બોધ.

૧૩

આજ કાલ કેટલાએક તરૂણ પોતાના વડિલ તરફ અણુગમે બતાવે છે, તેઓને મૂર્ખ અને અજ્ઞાની ગણે છે અને તેમની આજ્ઞા અને મર્યાદાનું ઉલ્લંઘન કરતા જોવામાં આવે છે, આ તેમની પદ્ધતિ નિંદવા યોગ્ય છે. ગુરૂજન તરફ પૂજ્ય ભાવ રાખવો જોઈએ. શ્રાવક ધર્મના આચારમાં વડિલ જનને માન આપવાનું અને તેમની તરફ પૂજ્ય ભાવ રાખવાનું કહેલું છે. તે આચારના પ્રરૂપકો એટલે સુધી લખે છે કે વડિલ જનનો અવિનય કરનારો શ્રાવક તેના ધર્મ અને કર્તવ્યથી વિમુખ છે. આ મહા વાક્ય ઉપર દરેક તરૂણ શ્રાવકે વિચાર કરવાનો છે. ગુરૂ જનને માન આપવું તે શ્રાવકાચારમાં પ્રધાન છે.

બીજું યુવાન વર્ગે પોતાની વિવાહિત સ્ત્રીની સાથે કેમ વર્તવું જોઈએ એ વિષે પૂર્ણ વિચાર કરવાનો છે. એક ભરથાર તરીકે તમારી વર્તણૂક તમારા લવિણ્યના સુખ ઉપર મોટી અસર કરી શકે છે. તમે તમારા ગૃહસ્થાશ્રમનો જે રીતે આરંભ કરશો તે ઉપર તમારા સુખ કે દુઃખનો આધાર છે. એમ ધારોકે, ગૃહિણી તરીકે તમને એક સારી સ્ત્રી સાંપડેલી છે પણ, આ વાત પણ તમારે ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ કે, નખલા, ફૂર અને ઉડાઉ ઘણીથી એક નખળી સ્ત્રી એક ખરે ખર ખરાબ ભાર્યા અને નહારી માતા નીવડે છે. જાતિ સ્વભાવ ઉપરાંત સ્ત્રીમાં વિશેષ જે કાંઈ ગુણ કે અવગુણ થાય છે, તેનો આધાર તેના ધણીના સારાં કે નહારાં વર્તન ઉપર રહે છે. સંક્ષેપમાં કહેવાનું કે, તરત વિવાહિત થઈને આવેલી નવ વધૂ સારી કે નહારી નીવડવાનો મોટો આધાર તેના યુવાન પતિની ચાલ અને આવડત ઉપર રહેલો છે. દરેક તરૂણ શ્રાવકને સમજી શકેતો આ થોડા શબ્દોમાં ઘણા મોટા અર્થનો સમાવેશ થાય છે.

સાંપ્રતકાલે કોઈ કોઈ યુવાનોનું વર્તન પોતાની સ્ત્રી તરફ વિલક્ષણ જોવામાં આવે છે. કેટલાએક સ્ત્રી સદ્ગુણી છતાં તેને ધિક્કારે છે, કોઈ તેણીને કારાગૃહની જેમ ઘરમાં રાખવા ઇચ્છા રાખે છે, કોઈ ઘણી છુટ આપી આર્ય નીતિ રીતિ મર્યાદાનું ઉલ્લં-

૧૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ધન કરેછે, આપ્રવર્તન ઘણું જ નિંદનીય છે. તેથી યુવાન આવકોએ તેવા પ્રવર્તનનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. જો આવક સંસારમાં સુખી થવું હોય, આવક જીવનની ઉપયોગિતા સાચવવી હોય અને ખરે-ખર શુદ્ધ માર્ગાનુસારી થવું હોયતો એમણે પોતાની અર્ધાંગનાની સથે ઉત્તમ વર્તન રાખવાનું છે. કારણ કે, ગૃહ શકટની એક ધુરાને વહન કરનારી સ્ત્રી તરફ ઉપેક્ષા રાખવામાં આવેતો ગૃહ શકટ અટકી પડવાનું અને તેથી આપણો એ વર્ગ યાવજીવિત દુઃખી થતો.

અપૂર્ણ

ધર્મ રત્નની પ્રાપ્તિને માટે અવશ્ય પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય ગુણો.

(ધર્મની ખરી કુચી.)

જેમ ચિંતામણિ રત્ન ભાગ્ય હીન જીવોને મળવું મુશ્કેલ છે તેમ અશુદ્ધતાદિક ઉત્તમ ગુણ રહિત જનોને પણ ધર્મ રત્ન મળવું ખડું મુશ્કેલજ છે. અશુદ્ધતાદિક એકવીશ ગુણોવડે યુક્ત જીવને જિન મતમાં ધર્મ રત્નને યોગ્ય કહેલો છે. માટે તે ગુણોને ઉપાર્જવા ધર્માભિલાષી જનોએ જરૂર યત્ન કરવો ઘટે છે. ઉક્ત વાતનું સમર્થન કરતા છતાં શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ આ પ્રમાણે કહે છે,

“ એકવીશ ગુણ પરિણમે, જાસ ચિત્ત નિત્યમેવ.

ધર્મ રત્નકી યોગ્યતા, તાસ કહે તું દેવ. ”

૧

ઉક્ત એકવિશ ગુણોની નોંધ આ પ્રમાણે પદ્યમાં આપેલ છે કે,—

“ સુદ્ર નહિં વળી રૂપનિધિ, સૌમ્ય જનપ્રિય ધન;

કૂર નહિં ભીરૂ વળી, અશક સુહૃદ્ધિ.

લજ્જાલુઓ દયાળુઓ, સૌમ્ય દિક્ષિ મજ્જથ્થ;

ગુણ રાગી સત્કથ, સુવખખ દીર્ઘદર્શી અથ્થ.

૩

ધર્મની ખરી કુંચી.

૧૫

વિશેષજ્ઞ વૃદ્ધાનુગત, વિનયવંત કૃત જાણુ;

પરહિતકારી લખ્ખલક્ષ, એમ એકવીશ પ્રમાણુ.

૪

ગુણ ગુણીનો કથંચિત્ અભેદસંબંધ હોવાથીજ ઉપર ગુણને બદલે ગુણાનું નિરૂપણ કર્યું છે. અર્થાત્ ધર્મરત્નને યોગ્ય આવા ગુણી થવું જ જોઈએ. કેવા ગુણી થવું જોઈએ ? તેનું ઉપર મુજબ પ્રથમ સંક્ષિપ્ત વર્ણન કરીને પછી કંઈક તે સંબંધી વિશેષ વર્ણન કરવાને બનતો પ્રયત્ન કરશું.

૧ ક્ષુદ્ર નહિં એટલે અક્ષુદ્ર, ગાંભીર આશયવાળો, સૂક્ષ્મ રીતે વસ્તુતત્ત્વનો વિચાર કરવાને શક્તિ ધરાવનાર સમર્થ જીવ વિશેષ ધર્મ રત્નને પામી શકે.

૨ રૂપનિધિ એટલે પ્રશસ્ત રૂપવાળો, પાંચે ઇન્દ્રિયો જેને સ્પષ્ટ રીતે પ્રાપ્ત થયેલ છે એવો અર્થાત્ શરીર સંબંધી સુંદર આકૃતિને ધારનાર આત્મા.

૩ સૌમ્ય એટલે સ્વભાવેજ પાપ દોષ રહિત, શીતળ સ્વભાવવાનું આત્મા.

૪ જન પ્રિય એટલે સદાચારને સેવનાર લોક પ્રિય આત્મા

૫ કૂર નહિ એટલે કૂરતા યા નિષ્કૂરતાવડે જેનું મન મલીન થયું નથી એવો અકિલબળ યાને પ્રસન્ન ચિત્ત યુક્ત શાંત આત્મા.

૬ ભીડ એટલે આલોક સંબંધી તથા પરલોક સંબંધી અપાયધી કરવાવાળો અર્થાત્ અપવાદ ભીડ તેમજ પાપભીડ હોવાથી બધી રીતે સંભાળીને ચાલનાર, ઉભય લોક વિરૂદ્ધ કાર્યનો અવશ્ય પરિહાર કરનાર.

૭ અશક એટલે છળ પ્રપંચવડે પરને પાસમાં નાખવાથી દૂર રહેનાર.

૮ સુદખિન્ન એટલે શુભ દાક્ષિણ્યતાવંત, ઉચિત પ્રાર્થનાનો ભંગ નહિં કરવાવાળો, સમય ઉચિતવર્તી સામાનું દીલ પ્રસન્ન કરનાર.

૯ લજ્જાળુઓ એટલે લજ્જાશીલ, અકાર્ય વર્ણ સત્કાર્યમાં સહેજે બેડાઈ શકે એવો મર્યાદાશીલ પુરૂષ.

૧૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

૧૦ દયાલુઓ એટલે સર્વ કોઈ પ્રાણી વર્ગ ઉપર અનુકંપા રાખનાર.

૧૧ સોમદિક્ષિ-મજ્જથ્થ એટલે રાગ દ્વેષ રહિત નિષ્પક્ષપાતપણે વસ્તુ તત્ત્વને યથાર્થ રીતે ઓળખી મધ્યસ્થતાથી દોષને દૂર કરનાર.

૧૨ ગુણરાગી એટલે સદ્ગુણીનોજ પક્ષ કરનાર, ગુણનોજ પક્ષ લેનાર.

૧૩ સત્કથ એટલે એકાંત હિતકારી એવી ધર્મ કથા જેને પ્રિય છે એવો.

૧૪ સુપખખ એટલે સુશીલ અને સાનુકૂળ છે કુટુંબ જેનું એવો જાડાખળિયો.

૧૫ દીર્ઘદર્શી એટલે પ્રથમથી સારી રીતે વિચાર કરીને પરિણામે જેમાં લાભ સમાયો હોય એવા શુભ કાર્યનેજ કરવાવાળો.

૧૬ વિશેષજ્ઞ એટલે પક્ષપાત રહિતપણે ગુણ દોષ, હિત અહિત, કાર્ય અકાર્ય, ઉચિત અનુચિત, ભક્ષ્ય અભક્ષ્ય, પેય અપેય, ગમ્ય અગમ્ય વિગેરે વિશેષ વાતનો જાણુ.

૧૭ વૃદ્ધાનુગત એટલે પરિપક્વ બુદ્ધિવાળા અનુભવી પુરૂષોને અનુસાર ચાલનાર, નહિ કે જેમ આવ્યું તેમ ઉચ્ચગણપણે ઇચ્છા મુજબ કામ કરનાર.

૧૮ વિનયવંત એટલે ગુણાધિકતું ઉચિત ગૌરવ સાચવનાર સુવિનીત.

૧૯ કૃતજ્ઞ એટલે બીજાએ કરેલા ગુણને કદાપિ નહિ વિસરી જનાર.

૨૦ પરહિતકારી એટલે સ્વતઃ સ્વાર્થ વિના પરોપકાર કરવામાં તત્પર. દાક્ષિણ્યતાવંત તો જ્યારે તેને કોઈ પ્રેરણા અથવા પ્રાર્થના કરે ત્યારે પરોપકાર કરે અને આતો પોતાના આત્માનીજ પ્રેરણાથી સ્વકર્તવ્ય સમજીનેજ કોઈની કંઠપણુ અપેક્ષા રાખ્યા વિનાજ પરોપકાર કર્યા કરે એવા ઉત્તમ સ્વભાવને સ્વભાવિક રીતે ધારનાર ભવ્ય.

૨૧ લખ્મલક્ષ્ય એટલે કોઈપણ કાર્યને સુખે સાધી શકે એવો કાર્ય દક્ષ.

ધર્મની ખરી કુચી.

૧૭

હવે ઉપર કહેલા ૨૧ ગુણોનું કાંઈક સહેતુક ખ્યાન કરવાનો ઉપક્રમ કરવામાં આવેછે. જેમ શુદ્ધ કરાવેલા વસ્ત્ર ઉપરજ રંગ નેઈ એ એવો ખરાબર ચઢી શકેછે પરંતુ અશુદ્ધ એવા મલિન વસ્ત્ર ઉપર રંગ ચઢી શકતો નથી તેમજ ઉપર કહેલા ગુણ વિનાના મલિન આત્માને ધર્મનો રંગ લાગતોજ નથી. ઉપર કહેલા ગુણોવડે વિશુદ્ધ થયેલા આત્માનેજ ધર્મનો રંગ ચઢેછે. વળી જેમ ખડખડી અને પાલીસ કર્યા વિનાની રીત ઉપર ચિત્ર આખેહુળ ઉઠતું નથી પરંતુ ઘઠારી મઠારીને સાફ કરેલી સરખી રીત ઉપર ચિત્ર નેઈજો એવું આખેહુળ ઉઠી નીકળે છે તેમ ઉપર કહેલા ગુણોના સંસ્કાર વિનાના અસંસ્કૃત હૃદય ઉપર ધર્મનું ચિત્ર ખરાબર પડી શકતું નથી પણ ઉક્ત ગુણોથી સંસ્કારિત હૃદય ઉપર સત્ય ધર્મનું ચિત્ર ખરાબર ખીલી ઉઠેછે. ઉક્ત ગુણોની પ્રાપ્તિદ્વારા ભવ્ય આત્મા સત્ય ધર્મનો ઉત્તમોત્તમ લાભ પામી શકેછે એથી ઉપર કહેલા સદ્ગુણોનો ખાસ અભ્યાસ કરવાની અત્માવશ્યકતા સ્વતઃ સિદ્ધ થાયછે, અને તેથીજ તે ગુણ સંખ્યાની બની શકે તેટલી સમજ લેવી પણ જરૂરી છે. એમાંજ જીવનું ખરૂં હિત સમાયેલું છે.

૧ ક્ષુદ્ર સ્વભાવવાળો અગભીર અને ઉછાંછળો હોવાથી ધર્મને સાધી શકતો નથી. તે નથી કરી શકતો સ્વહિત કે નથી કરી શકતો પરહિત. સ્વપર હિત સાધવાની તેનામાં યોગ્યતાજ નથી. તેથી સ્વપર હિત સાધવાને અક્ષુદ્ર સ્વભાવી એવો અગભીર અને ઠરેલ પ્રકૃતિવાળોજ યોગ્ય અને સમર્થ હોઈ શકે છે.

૨ હીન અંગોપાંગવાળો, નબળા સંઘયજીવાળો, તથા ઇન્દ્રિયોમાં ખોડવાળો સ્વપરહિત સાધવાને અસમર્થ હોવાથી ધર્મને અચેત્સ્ય કલો છે. કેમકે ધર્મ સાધવામાં તેની ખાસ અપેક્ષા રહે છે. તે વિના ધર્મ સાધનમાં ઘણીજ અડચણ આવે છે, તેથી સંપૂર્ણ અંગોપાંગવાળો, પાંચે ઇન્દ્રિય પૂરેપૂરી પામેલો અને ઉત્તમ સંઘયજીવો સુઠર આકૃતિવંત પ્રાણી ધર્મને યોગ્ય કલો છે. એવી શુભ

૧૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

સામગ્રીવાળો જીવ શાસનની શોભા વધારી શકે છે અને સર્વજ્ઞ ભગવાને ભાષેલા ધર્મને સમ્યક પાળી શકે છે.

૩ પ્રકૃતિથીજ શાંતસ્વભાવવાળો જીવ પ્રાયઃ પાપ કર્મમાં પ્રવૃત્તિ કરતોજ નથી, અને સુખે સમાગમ કરી શકાય એવા શીળા સ્વભાવને લીધે અન્ય આકળા જીવોને પણ સમાધિનું કારણ થઈ શકે છે. અર્થાત્ આકરી પ્રકૃતિવાળા પણ, શીળા સ્વભાવવાળા સજ્જનોના સમાગમથી ઠંડી પ્રકૃતિના થઈ જાય છે. તેથી ઠંડી પ્રકૃતિવાળા પ્રાણી સુખે સ્વપરહિત સાધી શકે છે પરંતુ આકળી પ્રકૃતિવાળા તેમ કરવાને અસમર્થ હોવાથી ધર્મ સાધવાને અયોગ્ય કહ્યા છે.

૪ દાન વિનય અને નિર્મળ આચારને સેવનાર માણસ સર્વ જનોને પ્રિય હોઈ શકે છે, અને તે આ લોક વિરૂદ્ધ તથા પરલોક વિરૂદ્ધ કાર્યને સ્વભાવિક રીતેજ તજનાર હોવાથી સમ્યક્ દ્રષ્ટિ જીવોને પણ મોક્ષ માર્ગમાં બહુમાન ઉપજાવનાર થઈ પડે છે. સદાચાર સેવી લોકપ્રિય પુરૂષ પોતાની પવિત્ર કહેણી કરણીથી અન્ય જનોને પણ અનુકરણીય થઈ પડે છે. એવી રીતે ધર્યા મુજબ વર્તી અતડો રહેનાર માણસ કંઈપણ વિશેષ સ્વપરહિત સાધી શકતો નથી.

૫ કૂર માણસ કિલ્લે પરિણામથી પોતાનુંજ હિત સાધવાને અશક્ત છતો પરંતુ હિત શી રીતે સાધી શકે? તેથી તે ધર્મ રત્નને અયોગ્ય સમજવો. સમ પરિણામને ધારણ કરનાર એવો અનુકંપાવાન અકૂર આત્માજ મોક્ષ માર્ગ સાધવાને અધિકારી હોઈ શકે છે.

૬ આ લોક સંબંધી તથા પરલોક સંબંધી દુઃખની વિચારણા કરનાર પાપ કર્મમાં પ્રવૃત્તિ કરતો નથી અને લોકાપવાદથી પણ ઠરતો રહે છે એવો ભવભીરૂ માણસજ ધર્મ રત્નને યોગ્ય હોઈ શકે છે. પરંતુ જે નિર્ભયપણે-લોકાપવાદનો પણ ભય રાખ્યા વિના સ્વચ્છંદ વર્તન કરે છે તે ધર્મ રત્નને યોગ્ય નથીજ.

૭ અશઠ સાણસ કોઈની વચના કરતો નથી તેથી તે વિશ્વાસ પાત્ર અને પ્રસંશા પાત્ર બને છે. જુની તે પોતાના સદ-

ધર્મની ખરી કુંચી.

૧૯

ભાવથી ઉદ્યમ કરેછે તેથી તે ધર્મ રત્નને યોગ્ય ઠરે છે. કપટી માણસતો પર વચનાથી પોતાના કુટિલ સ્વભાવને લઇ પરને અપ્રીતિ પાત્ર બને છે. તેમજ સ્વહિતથી પણ ચૂકે છે. માટે તે ધર્મને માટે અયોગ્ય છે.

૮ સુહૃદ્વિષયતાવાંત પોતાનું કાર્ય તણ બની શકે તેટલો બીજાનો ઉપકાર કરતો રહે છે, તેથી તેનું વચન સહુ કોઇ માન્ય રાખે છે. તેમજ સહુ કોઇ તેને અનુસરીને ચાલે છે. આવા સ્વભાવથી સહેજે સ્વપરહિત સાધી શકાય છે તેથી તે ધર્મ રત્નને યોગ્ય છે. જેનામાં એ ગુણ નથી તે સ્વાર્થ સાધક અથવા આપ મતલબીના ઉપનામથી નિંદા પાત્ર થાય છે માટે તે ધર્મ રત્નને અયોગ્ય ઠરે છે.

૯ લજ્જાશીલ માણસ લગારે પણ અકાર્ય કરતાં ઠરે છે, તેથી તે અકાર્યને દૂર તણ સહાર્થીરમે સેવતો રહે છે, તેમજ અંગીકાર કરેલ શુભ કાર્યને તે કોઇ રીતે તણ શકતો નથી. તેથી તે સદ્ધર્મને યોગ્ય ગણાય છે. લજ્જાહીન તો કંઈ પણ અકાર્ય કરતાં ઠરતો નથી તેથી તે અશુભ આચારને અનાયાસે સેવતો રહે છે. ગમે તેવા ઉત્તમ કુળમાં ઉત્પન્ન થયા છતાં તે કુળ મર્યાદાને તણ દેતાંવાર કરતો નથી તેથી લજ્જાહીન ધર્મ રત્નને અયોગ્ય છે.

૧૦ દયા એ ધર્મનું મૂળ છે અને દયાને અનુસરીનેજ સર્વ સદ્અનુષ્ઠાન પ્રવર્તે છે એમ જ્ઞાન-આગમમાં સિદ્ધાંત રૂપે કહેલું છે, તેથીજ સર્વજ્ઞ ભાષિત સચા ધર્મનું યથાર્થ આરાધન કરવાને દયાળુ હોવાની ખાસ જરૂર છે અર્થાત દયાળુજ ધર્મ રત્નને યોગ્ય છે. દયાહીન કોઇ રીતે ધર્મને યોગ્ય નથી કેમકે તેના નિર્દય પરિણામ વાળાનું સર્વ અનુષ્ઠાન નિષ્ફળ થાય છે.

૧૧ મધ્યસ્થ એટલે પક્ષપાત રહિત એવો સામ્ય દષ્ટિ પુરૂષ રાગ દ્વેષ દૂર તણમે શાંત ચિત્તથી ધર્મ વિચારને યથાસ્થિત સાંભળે છે અને ગુણને સ્વીકારે તથા દોષનો ત્યાગ કરે છે. માટે તે ધર્મને લાયક છે. પરંતુ પક્ષપાત યુક્ત બુદ્ધિવાળો માણસ અધ શ્ર-

૨૦

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

દ્વાર્થી વસ્તુતત્ત્વનો યથાસ્થિત વિચારજ કરી શકતો નથી તો પછી ગુણનો આદર અને દોષનો ત્યાગ શી રીતે કરી શકે ? તેથી પશુ-પાત બુદ્ધિથી એકાંત ખેંચતાણુ કરી ખેસનાર ધર્મ રત્નને યોગ્ય નથી.

૧૨ ગુણરાગી માણસ ગુણવંતનું ખુબુ માન કરે છે, નિર્ગુણની ઉપેક્ષા કરે છે, સદ્ગુણનો સંગ્રહ કરે છે અને સંપ્રાપ્ત ગુણને સારી રીતે સાચવી રાખે છે, પ્રાપ્ત થયેલ ગુણોને દોષિતકરતો નથી તેથી તે ધર્મને યોગ્ય છે. નિર્ગુણ માણસ તો બીજા ગુણવંતને પણ પોતાની જેવા લેખે છે, તેથી તે નથી કરતો તેમની ઉપર રાગ કે નથી કરતો ગુણ ઉપર રાગ. પરંતુ ઉલટો ગુણદ્રેષી હોઇ સદ્ગુણનો પણ અનાદર કરે છે, અને આત્મગુણને મટીન કરી નાખે છે માટે તે ધર્મ રત્નને અયોગ્યજ છે.

૧૩ વિકૃત્તા કરવાના અભ્યાસ વડે કલુષિત મનવાળો માણસ વિવેક રત્નને ખોઇ દે છે. પણ ધર્મમાં તો વિવેકની ખાસ જરૂર છે, તેથી ધર્મીમાં માણસને સત્ય પ્રિય થવાનો અને સત્ય-હિત-કારી વાતને કહેવાનો અથવા સાંભળવાનો ઢાળ રાખવો જોઇએ. આવા સત્ય પ્રિય અને સત્યભાષક જીવથી સ્વપરનું હિત સહેજે થાય છે તેથી તેવા ગુણવાળાજ ધર્મરત્નને યોગ્ય છે. વિકૃતાવંતથી ઉભયને હાનિ પહોંચે છે તેથી તે અયોગ્ય છે.

૧૪ જેનો પરિવાર અનુકૂળ વર્તનારો, ધર્મશીલ અને સદાચારને સેવવાવાળો હોય છે એવો જાડાબળિયો માણસ નિર્વિદ્ધપણે ધર્મ સાધન કરી શકે છે. પૂર્વોક્ત સ્વભાવવાળા કુટુંબથી ધર્મ સાધનમાં કંઈ પણ અંતરાય આવવાનો સંભવ રહેતો નથી. કેમકે એવું સાનુકૂળ કુટુંબ તો ધર્મ સાધનમાં જોઇએ તેવી સહાય દઈ શકે છે, તેથી ધર્મશીલ અને સદાચારવાળા અનુકૂળ પરિવારવાળો ધર્મ દિપાવવાને યોગ્ય ગણાય છે તેવો પ્રતિકૂળ આચાર વિચાર વાળા પરિવાર વાળો યોગ્ય ગણાતો નથી. કેમકે તેથી તો ધર્મ માર્ગમાં વખતો વખત વિદ્ધ ઉભાં થાય છે. માટે શુદ્ધ અને સમર્થ પક્ષની પણ ખાસ જરૂર છે.

ધર્મની ખરી કુંચી.

૨૧

૧૫ દીર્ઘદર્શી માણસ પૂર્વાપરનો અથવા લાલાલાલનો વિચાર કરી જેનું પરિણામ સાફ જ આવવાનો સંભવ હોય, જેમાં લાલ વધારે અને ક્ષેશ અલ્પ હોય, અને જે ઘણા માણસોને પ્રશંસનીય હોય તેવાં કામનોજ આરંભ કરે છે. તેવા દીર્ઘ દર્શી જનો ધર્મ રત્નને યોગ્ય છે. કેમકે તે વિચારશીલ અને વિવેકવાંત હોવાથી સફળ પ્રવૃત્તિને કરનારા હોય છે. તે કંઈ પણ વગર વિચાર્યું નહિ જની શકે એવું અસાધ્ય કાર્ય સહસા આરંભતાજ નથી. જે કાર્ય સુખે સાધી શકાય એવું માલમ પડે તેનોજ તે વિવેકથી આદર કરે છે. સહસાકારી બહુધા અસાધ્ય કાર્ય કરવા મંડી જાય છે, અને તેમાં નિષ્ફળ નીવડવાથી તે પશ્ચાત્તાપનો ભાગી થાય છે. તેથી તે ધર્મ રત્નને લાયક ઠરતો નથી.

૧૬ વિશેષજ્ઞ પુરૂષ વસ્તુઓના ગુણ દોષને પશ્ચપાત રહિત પણે પિછાની શકે છે તેથી પ્રાયઃ તેવા માણસજ ઉત્તમ ધર્મના અધિકારી કહયા છે. જે અજ્ઞાનતાવડે હિતાહિત, કૃત્યાકૃત્ય, ધર્માધર્મ, ભક્ષ્યાભક્ષ્ય, પેયાપેય કે ગુણ દોષ સંબંધી ખીલકુલ અજ્ઞાત છે તે ધર્મને અયોગ્યજ છે. કેમકે જે પોતાનું હિત શું છે તેટલું સમજતા પણ નથી તે શી રીતે સ્વહિત સાધી શકશે? અને સ્વહિત સાધવાને પણ અસમર્થ હોવાથી પર હિતનું તો કહેવું જશું? તેથી પશુની જેવા અજ્ઞાન અને અવિવેકી જનો ધર્મને માટે અયોગ્ય છે.

૧૭ પરિપક્વ બુદ્ધિવાળા અર્થાત્ સદસદ્વિવેકાદિક ગુણ સંપન્ન એવા વૃદ્ધ પુરૂષો પાપાચારમાં પ્રવૃત્તિ કરતાજ નથી. એમ હોવાથી તેવા વૃદ્ધને અનુસરીને ચાલનાર પણ પાપાચારથી દૂરજ રહે છે કેમકે જીવોને સોખત પ્રમાણે ગુણ આવે છે. કહેવત છે કે 'જેવી સોખત તેવી અસર' તેવા શિષ્ટ પુરૂષોને અનુસારે ચાલનાર ધર્મ રત્નને યોગ્ય થાય છે, પરંતુ સ્વચ્છંદે ચાલનાર માણસ કદાપિ ધર્મને યોગ્ય થઈ શકતો નથી કેમકે તે સદાચારથી તો પ્રાયઃ વિમુખ રહે છે.

૧૮ સમ્યગ્ જ્ઞાન દર્શનાદિક સર્વ સદ્ગુણોનું મૂળ વિનય છે, અને તે સદ્ગુણો વડેજ ખરું સુખ મેળવી શકાય છે. માટે જૈન શા-

૨૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

સનમાં વિનયવંત વિનીતને વખાણ્યો છે, લૌકિકમાં પણ કહેવાય છે કે ‘વનો (વિનય) વેરીને પણ વશ કરે છે, તો પછી શાસ્ત્રોક્ત નીતિ મુજબ વિનયનો અભ્યાસ કરવામાં આવે તો તેના ફળનું તો કહેવું જ શું? વિનયથી સર્વકૃષ્ટની પ્રાપ્તિ થાય છે તેથી ઇષ્ટ સુખના અભિલાષી જનોએ અવશ્ય વિનયનું સેવન કરવું જ જોઈએ. અવિનીત માણસ ધર્મનો અધિકારી નથીજ. કેમકે તે તેની અસભ્ય વૃત્તિથી કંઈ પણ સદ્ગુણ પેદા કરી શકતો નથી પણ ઉલટો, ડેકાણે ડેકાણે કલેશનો ભાગી થાય છે.

૧૯ કૃતજ્ઞ પુરૂષ ધર્મ ગુરૂને તત્ત્વ બુદ્ધિથી પરોપકારી બનીને તેનું બહુ માન કરે છે. તેથી સમ્યગ્ જ્ઞાનદર્શનાદિક ગુણોની વૃદ્ધિ થાય છે માટે કૃતજ્ઞ માણસ ધર્મ રત્નને લાયક છે. કૃતજ્ઞ માણસ ઉપર સામાન્ય ઉપકાર કર્યો હોય તો તેને પણ તે ભૂલતો નથી તો અસાધારણ ઉપકાર કરનાર ઉપકારીને તો તે ભૂલેજ કેમ? કૃતજ્ઞ માણસ ઉપકારીએ કરેલા ઉપકારને વિસરી જઈ તેનો ઉલટો અપકાર કરવા તત્પર થઈ જાય છે. દૂર પાછોને ઉછેરેલા સાપની જેમ કૃતજ્ઞ નુકસાન કરે છે માટે તે ધર્મને યોગ્ય નથી.

૨૦ ધન્ય, કૃતપુન્ય એવો પરહિતકારી પુરૂષ ધર્મનું ખરૂં રહસ્ય સારી રીતે સમજી પ્રાપ્ત કરીને નિસ્પૃહચિત્ત છતાં પોતાના પુર્ણ પુરૂષાર્થને યોગે અન્ય જનોને પણ સન્માર્ગમાં ભેડી દે છે. અર્થાત્ ધર્મનું ખરૂં રહસ્ય બાણનાર અને નિસ્પૃહપણે પોતાનું છતું વીંધે ફેરવનાર એવા પરહિતકારી પુરૂષોની જ બલિકારી છે. તેવા ધન્ય પુરૂષો સ્વપરનું હિત વિશેષે સાધી શકે છે. તેવા ભાગ્યશાળી ભગ્યો ધર્મને સારી રીતે હીપાવી શકે છે તેથી તે ધર્મરત્નને અધિક લાયક છે. કેવળ સ્વાર્થવૃત્તિવાળાથી તેવો સ્વપર ઉપકાર સંભવતો નથી. તેથી નિઃસ્વાર્થવૃત્તિ રાખવાની ખાસ જરૂર છે. નિઃસ્વાર્થી જનો પરોપકારને પોતાના શુદ્ધ સ્વાર્થથી ભિન્ન સમજતા નથી. અર્થાત્ પરોપકારને પોતાનું ખાસ કર્તવ્ય સમજીને કોઈની પ્રેરણા વિના સ્વભાવિક રીતેજ સેવે છે.

ધર્મની ખરી કુંચી.

૨૩

૨૧ લબ્ધલક્ષ્ય પુરૂષ સકળ ધર્મકર્મને સુખે સમજી શકે છે અને તે દક્ષિણચંગ તથા સુખે કેળવી શકાય એવો હોવાથી થોડા વખતમાંજ સર્વ ઉત્તમ કળામાં પારગામી થઈ શકે છે. આવો કાર્યદક્ષ પુરૂષ ધર્મ રત્નને લાયક હોઈ શકે છે પરંતુ અકુશળ, અશિક્ષણીય અને મંદ પરિણામી તેમજ અતિ પરિણામી જનો ધર્મને લાયક થઈ શકતા નથી. કેમકે તેમની નજર સાપેક્ષપણે સર્વત્ર ફરી વળતી નથી. તેથી તેઓ સત્ય ધર્મથી દૂર રહ્યા કરે છે, અર્થાત્ ધર્મના ખરા રહસ્યને પામી શકતાજ નથી. માટે ધર્મર્થી જનોએ કાર્યદક્ષ અને કર્તવ્ય પરાયણ થવાની પણ પૂરી જરૂર છે.

આ પ્રમાણે એ એકવીશ ગુણોનું કંઈક સહેતુક વર્ણન ધર્મ પ્રકરણ ગ્રંથને અનુસારે કરવામાં આવ્યું છે. એ ઉપર વર્ણવેલા ગુણો જેમણે સંપ્રાપ્ત કર્યા છે તે ભાગ્યશાળી ભાગ્ય જનો ધર્મરત્નને લાયક થાય છે. એ એકવીશ ગુણ સંપૂર્ણ જેમને પ્રાપ્ત થયા છે તે ઉત્કૃષ્ટ રીતે લાયક છે. ચતુર્થ ભાગે ન્યૂન ગુણવાળા ભાગ્ય મધ્યમ રીતે લાયક છે અને અર્ધા ભાગથી ન્યૂન ગુણવાળા ભાગ્યો જધન્ય ભાગે લાયક છે. પરંતુ તેથી પણ ન્યૂન ગુણવાળા હોય તે તો દરિદ્રપ્રાય-અયોગ્ય સમજવાના છે, એમ સમજીને સર્વજ્ઞ ભાષિત શુદ્ધ ધર્મના અભિલાષી જનોએ જેમ અને તેમ ઉક્ત ગુણોમાં વિશેષે આદર કરવો યોગ્ય છે. કારણકે પવિત્ર ચિત્ત પણ શુદ્ધ ભૂમિમાંજ શોભે છે અને ભૂમિશુદ્ધિ ઉક્ત ગુણોવડેજ થાય છે.

(અપૂર્ણ).

સન્મિત્ર કુર્પૂરવિજયજી.

૨૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

અંધારામાં રહેલું એક જીર્ણ જનાલય.

તેનો ઉદ્ધાર થવાની જરૂર.

કચ્છ વાગડના મુખ્ય શહેર ભચૈથી સુમરે ૧૧ કોસ ઉપર એક શિકરા નામે ગામ છે, તે ગામમાં ભુજ શહેરથી વિદુર કરી શ્રીમાન્ મુનિ મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી સાહેબ ફરતા ફરતા આવી ચઢ્યા હતા, ત્યાં આવી તપાસ ચલાવતાં તેમના જોવામાં એક ખાલી પડેલું શિખરમંથ જીર્ણ જા ભુવન આવ્યું, તેની અંદર એક શિલાલેખ છે, પરંતુ તેના કેટલાએક અક્ષરો નાશ થયેલા છે, અને કેટલાએક રીપેર કામ કરાવનારની બેદરકારીથી ચુનામાં દબાયેલા છે. છતાં મોટી મુશીબતે તે અક્ષરો બંધ બેસતા તેમણે કહ્યું છે તે ઉપરથી એટલું તો નિર્વીવાદ સાબિત થાય છે કે સંવત ૧૭૭૩માં આ શ્રી વાસુપુજ્ય સ્વામીનો પ્રાચીન પ્રાસાદ તૈયાર થયેલો છે. તે ભવ્ય દેરાસર તે વખતના કચ્છ નરપતિએ પુનઃજ અને સુખજી નામના ઠકરાઈને અપેક્ષા બાર ગામ પૈકીના શીકરા ગામમાં તેના માજી કામદાર સંતાના અને નવા કામદાર ચાંપશી ગાંધીએ મળી એકસ પીથી બંધાવ્યું અને તેમાં મૂળ નાયક પદે શ્રી વાસુ પુજ્ય સ્વામીની પ્રતિમા પથરાવી એવું ત્યાંના તે શીલાલેખ ઉપરથી સાબિત થાય છે પરંતુ ચડતી પડતીના નિયમાનુસાર તે ગામ ઉપર વાંઢીયા ગામના ઠકોરે ચકાઈ કરવાથી તે ઉજડ થઈ ગયું એટલે આ દેરાસરની મૂર્તિઓ આઘોઘ આદિ ગામમાં શ્રાવકોએ મોકલાવી દીધી. આઠ વર્ષ પછી પાછું આ ગામ આળાદ થયું અને ઠકરાઈ પુણુ આવી ગયા. પરંતુ દેરાસર ખાલી પડેલું છે, આ દેરાસરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવી કોઈ પ્રભુ પથરાવવા ચાહે તો તેને ગયું તીર્થ વાળના જેવો મહાન્ લાભ છે--અગર કોન્ડરન્સ તરફથી કે ભોયલીજી તરફથી મદદ મળે તો અત્રેના શ્રાવકો મુનિ મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી સાહેબની પાસે હાથ ભેડી ખરી લાગણીના બંધનથી બંધાઈ ચુક્યા છે. જે મહારાજને ઇચ્છા આ અમૂલ્ય લાભ હાંસલ કરવા થાય તેણે શ્રીમાન્ મહારાજ હંસવિજયજી સાહેબને અગર શીકરાના પયોને ખગર આપવી તેથી તેનું આ ઉત્તમકાર્ય ક્ષેત્ર-મંદીથી પાર ઉરતજે. એજ